

- 2) Nie można wykluczyć, że zezwolenie taksówkom londyńskim na poruszanie się po znajdujących się na drodze publicznej pasach przeznaczonych dla autobusów w godzinach obowiązywania ograniczeń w ruchu na tych pasach w powiązaniu z zakazem korzystania z owych pasów przez prywatne pojazdy przeznaczone do najmu z kierowcą, chyba że następuje to w celu zabrania lub wysadzenia pasażerów, którzy wcześniej je zamówili, może wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, co powinien ustalić sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 367 z 14.12.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 15 stycznia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litwa) – Birutė Šiba/ Arūnas Devėnas

(Sprawa C-537/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Zakres stosowania — Umowy konsumenckie — Umowa o świadczenie usług prawnych zawarta pomiędzy adwokatem a konsumentem)

(2015/C 073/07)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Birutė Šiba

Strona pozwana: Arūnas Devėnas

Sentencja

Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że ma ona zastosowanie do standaryzowanych umów o świadczenie usług prawnych, takich jak umowy rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym, zawartych przez adwokata z osobą fizyczną, która działa w celach niezwiązanych z jej działalnością zawodową.

(¹) Dz.U. C 9 z 11.1.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 15 stycznia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG/ Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV

(Sprawa C-573/13) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 — Przewozy lotnicze — Artykuł 23 ust. 1 zdanie drugie — Przejrzystość cen — Elektroniczny system rezerwacji — Taryfy lotnicze — Wskazywanie ostatecznej ceny w każdym momencie]

(2015/C 073/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Strona pozwana: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Sentencja

- 1) Artykuł 23 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty należy interpretować w ten sposób, że w ramach elektronicznego systemu rezerwacji takiego jak ten będący przedmiotem postępowania głównego ostateczna cena, jaką należy zapłacić, powinna być podawana przy każdym wskazaniu cen za przewozy lotnicze, w tym już przy pierwszej informacji o nich.
- 2) Artykuł 23 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 1008/2008 należy interpretować w ten sposób, że w ramach elektronicznego systemu rezerwacji takiego jak ten będący przedmiotem postępowania głównego ostateczna cena, jaką należy zapłacić, powinna być wskazywana nie jedynie w stosunku do konkretnie wybranego przez klienta przewozu lotniczego, ale także dla każdego przewozu lotniczego, dla którego taryfa jest wyświetlana.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 stycznia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Patent- und Markensenat – Austria) – Arne Forsgren/ Österreichisches Patentamt

(Sprawa C-631/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dodatkowe świadectwo ochronne — Rozporządzenie (WE) nr 469/2009 — Pojęcie substancji czynnej — Skoniugowana szczepionka przeciwko pneumokokom — Stosowanie w pediatrii — Białko nośnikowe — Wiązanie kowalencyjne]

(2015/C 073/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Patent- und Markensenat

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Arne Forsgren

Strona pozwana: Österreichisches Patentamt

Sentencja

- 1) Artykuł 1 lit. b) i art. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 469/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r. dotyczącego dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one co do zasady temu, aby aktywny składnik mógł stanowić przedmiot dodatkowego świadectwa ochronnego, gdy ten aktywny składnik występuje w wiązaniu kowalencyjnym z innymi aktywnymi składnikami wchodzącymi w skład produktu leczniczego.
- 2) Artykuł 3 lit. b) rozporządzenia nr 469/2009 należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on wydaniu dodatkowego świadectwa ochronnego w odniesieniu do aktywnego składnika, którego działanie nie jest objęte wskazaniami terapeutycznymi zawartymi w treści zezwolenia na dopuszczenie do obrotu.